Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA RADY 2013/798/WPZiB

z dnia 23 grudnia 2013 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej

(Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 51)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Rady 2014/125/WPZiB z dnia 10 marca 2014 r.	L 70	22	11.3.2014
►M2	Decyzja wykonawcza Rady 2014/382/WPZiB z dnia 23 czerwca 2014 r.	L 183	57	24.6.2014
►M3	Decyzja wykonawcza Rady 2014/863/WPZiB z dnia 1 grudnia 2014 r.	L 346	52	2.12.2014
►M4	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/336 z dnia 2 marca 2015 r.	L 58	79	3.3.2015
►M5	Decyzja Rady (WPZiB) 2015/739 z dnia 7 maja 2015 r.	L 117	49	8.5.2015
►M6	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/1488 z dnia 2 września 2015 r.	L 229	12	3.9.2015
►M7	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/2459 z dnia 23 grudnia 2015 r.	L 339	48	24.12.2015
►M8	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2016/360 z dnia 11 marca 2016 r.	L 67	53	12.3.2016
►M9	Decyzja Rady (WPZiB) 2016/564 z dnia 11 kwietnia 2016 r.	L 96	38	12.4.2016
►M10	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2016/1446 z dnia 31 sierpnia 2016 r.	L 235	13	1.9.2016
►M11	Decyzja Rady (WPZiB) 2017/412 z dnia 7 marca 2017 r.	L 63	102	9.3.2017
►M12	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/901 z dnia 24 maja 2017 r.	L 138	140	25.5.2017
►M13	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/916 z dnia 29 maja 2017 r.	L 139	49	30.5.2017
►M14	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/1103 z dnia 20 czerwca 2017 r.	L 158	46	21.6.2017
►M15	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/332 z dnia 5 marca 2018 r.	L 63	46	6.3.2018
►M16	Decyzja Rady (WPZiB) 2018/391 z dnia 12 marca 2018 r.	L 69	46	13.3.2018
►M17	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/699 z dnia 8 maja 2018 r.	L 117I	3	8.5.2018
►M18	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2019/763 z dnia 13 maja 2019 r.	L 125	21	14.5.2019
►M19	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2019/1576 z dnia 20 września 2019 r.	L 243	6	23.9.2019
►M20	Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1737 z dnia 17 października 2019 r.	L 265	7	18.10.2019
►M21	Decyzja Rady (WPZiB) 2020/408 z dnia 17 marca 2020 r.	L 80I	1	17.3.2020
►M22	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2020/584 z dnia 28 kwietnia 2020 r.	L 137	5	29.4.2020
►M23	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2020/720 z dnia 28 maja 2020 r.	L 168	126	29.5.2020

►**M24**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2020/1172 z dnia 7 sierpnia 2020 r.	L 260	8	10.8.2020
►**M25**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2020/1195 z dnia 12 sierpnia 2020 r.	L 266I	4	13.8.2020
►**M26**	Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1312 z dnia 21 września 2020 r.	L 308	3	22.9.2020
►**M27**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2021/636 z dnia 16 kwietnia 2021 r.	L 132	194	19.4.2021
►**M28**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2021/712 z dnia 29 kwietnia 2021 r.	L 147	19	30.4.2021
►**M29**	Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1823 z dnia 18 października 2021 r.	L 369	11	19.10.2021
►**M30**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2022/23 z dnia 10 stycznia 2022 r.	L 5I	10	10.1.2022

sprostowane przez:

►**C1**	Sprostowanie, Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 80 (2020/1312)

▼B

DECYZJA RADY 2013/798/WPZiB

z dnia 23 grudnia 2013 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej

Artykuł 1

1. Sprzedaż, dostawa, transfer lub eksport uzbrojenia i wszelkich materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi, sprzętem wojskowym i paramilitarnym oraz częściami zapasowymi do wyżej wymienionych, do Republiki Środkowoafrykańskiej przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, są zakazane bez względu na to, czy pochodzą one z ich terytoriów.

2. Zakazuje się:

a) zapewniania pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług – w tym zapewniania uzbrojonego najemnego personelu wojskowego – związanych z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i stosowaniem uzbrojenia i wszelkich materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi, sprzętem wojskowym i paramilitarnym oraz częściami zapasowymi do wyżej wymienionych, bezpośrednio lub pośrednio, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Republice Środkowoafrykańskiej lub do użytku na jej terytorium;

b) zapewniania finansowania lub pomocy finansowej związanej z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych, jak również ubezpieczeń i reasekuracji, na potrzeby sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych lub na potrzeby zapewniania związanej z powyższymi działaniami pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług, bezpośrednio lub pośrednio, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Republice Środkowoafrykańskiej lub do użytku na jej terytorium;

c) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście zakazów, o których mowa w lit. a) lub b).

▼M5

Artykuł 1a

Stwierdziwszy obecność przedmiotów, których dostawa, sprzedaż, transfer lub eksport są zakazane na mocy art. 1, państwa członkowskie zajmują, rejestrują i usuwają te przedmioty (na przykład przez zniszczenie, pozbawienie cech użytkowych, składowanie lub transfer do państwa innego niż państwo pochodzenia lub przeznaczenia w celu usunięcia tych przedmiotów).

▼M20

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

a) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych, a także świadczenia powiązanej pomocy technicznej lub finansowania i pomocy finansowej, przeznaczonych wyłącznie do wsparcia Wszechstronnej Zintegrowanej Misji Stabilizacyjnej ONZ w Republice Środkowoafrykańskiej (MINUSCA), misji Unii oraz sił francuskich rozmieszczonych w Republice Środkowoafrykańskiej, a także innych sił państw członkowskich ONZ zapewniających szkolenia i pomoc, zgodnie z powiadomieniem przekazanym z wyprzedzeniem zgodnie z lit. b);

▼M20

b) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu nieśmiercionośnego sprzętu oraz zapewnienia pomocy, w tym operacyjnego i nieoperacyjnego szkolenia przeznaczonego dla sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej – w tym również dla państwowych cywilnych organów egzekwowania prawa – wyłącznie do celów wsparcia procesu reformy sektora bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej, lub do wykorzystania w tym procesie, we współpracy z MINUSCA, zgodnie z powiadomieniem przekazanym z wyprzedzeniem komitetowi ONZ ustanowionemu zgodnie z pkt 57 rezolucji RB ONZ nr 2127 (2013) (zwanemu dalej „komitetem”);

c) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych wwiezionych do Republiki Środkowoafrykańskiej przez siły czadyjskie lub sudańskie wyłącznie do użytku międzynarodowych patroli sił trójstronnych ustanowionych w dniu 23 maja 2011 r. w Chartumie przez Republikę Środkowoafrykańską, Czad i Sudan, w celu zwiększenia bezpieczeństwa we wspólnych obszarach przygranicznych, we współpracy z MINUSCA, zgodnie z uprzednim zatwierdzeniem przez komitet;

d) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do użytku w celach humanitarnych lub ochronnych, oraz powiązanej pomocy technicznej lub szkoleń, zgodnie z powiadomieniem przekazanym z wyprzedzeniem komitetowi;

e) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Republiki Środkowoafrykańskiej przez personel ONZ, personel Unii lub jej państw członkowskich, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do ich osobistego użytku;

f) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu broni strzeleckiej i lekkiej oraz innego sprzętu z nią związanego, przeznaczonych wyłącznie do użytku kierowanych przez siły międzynarodowe patroli zapewniających bezpieczeństwo w obszarze chronionym nad rzeką Sangha obejmującym terytoria wchodzące w skład trzech państw lub przez uzbrojonych strażników dzikiej fauny i flory w Chinko Project i w Parku Narodowym Bamingui-Bangoran w celu obrony przed kłusownictwem, przemytem kości słoniowej i uzbrojenia oraz innymi działaniami niezgodnymi z prawem krajowym Republiki Środkowoafrykańskiej lub międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi tego państwa, zgodnie z powiadomieniem przekazanym z wyprzedzeniem komitetowi;

▼M29

g) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu broni o kalibrze 14,5 mm lub mniejszym oraz amunicji i komponentów specjalnie zaprojektowanych do takiej broni, oraz nieuzbrojonych lądowych pojazdów wojskowych i lądowych pojazdów wojskowych z wmontowaną bronią o kalibrze 14,5 mm lub mniejszym, a także części zamiennych do nich oraz granatników przeciwpancernych i amunicji specjalnie zaprojektowanej do takiej broni oraz moździerzy o kalibrze 60 mm i 82 mm oraz amunicji specjalnie zaprojektowanej do takiej broni oraz dostarczania związanej z nimi pomocy, przeznaczonych dla sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej – w tym również dla państwowych cywilnych organów egzekwowania prawa – w przypadku gdy taka broń, amunicja, komponenty i pojazdy przeznaczone są wyłącznie do celów wsparcia procesu reformy sektora bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej lub do wykorzystania w tym procesie, zgodnie z powiadomieniem przekazanym z wyprzedzeniem komitetowi;

▼C1

h) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i innego związanego z nim sprzętu śmiercionośnego niewymienionych w art. 2 ust. 1 lit. g), oraz dostarczania związanej z nimi pomocy, dla sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej – w tym również dla państwowych cywilnych organów egzekwowania prawa – w przypadku gdy takie uzbrojenie i sprzęt przeznaczone są wyłącznie do celów wsparcia procesu reformy sektora bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej lub do wykorzystania w tym procesie, zgodnie z uprzednim zatwierdzeniem przez komitet; lub

▼M20

i) innej sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i innych materiałów z nim związanych, lub zapewnienia pomocy lub personelu, zgodnie z uprzednim zatwierdzeniem przez komitet.

2. Państwa członkowskie powiadamiają komitet co najmniej 20 dni przed każdą sprzedażą, dostawą, każdym transferem lub eksportem, o których mowa w ust. 1 lit. d), f) i g).

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie powiadomienia i wszystkie wnioski o zwolnienie składane do komitetu zawierały następujące elementy:

a) szczegóły dotyczące producenta i dostawcy sprzętu;

b) opis sprzętu, w tym rodzaj, kaliber, liczba sztuk, a także numery seryjne lub numery partii lub proponowaną datę (proponowane daty) podania numerów seryjnych lub numerów partii w przypadku wniosku o zwolnienie;

c) proponowaną datę (proponowane daty) oraz miejsce (miejsca) dostawy;

d) środek (środki) transportu oraz trasę przesyłek; oraz

e) cel wykorzystania i użytkownika końcowego, w tym docelową jednostkę w ramach sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej, a także planowane miejsce składowania.

▼M1

Artykuł 2a

▼M11

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby na ich terytorium nie mogły wjechać ani przez ich terytorium nie mogły przejechać osoby wskazane przez komitet jako:

a) przeprowadzające lub wspierające akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub utrudniające proces stabilizacji i pojednania, lub akty podsycające przemoc;

b) naruszające embargo na broń ustanowione w pkt 54 rezolucji RB ONZ nr 2127 (2013) oraz w art. 1 niniejszej decyzji, lub które bezpośrednio lub pośrednio dostarczały, sprzedawały lub przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej, lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, lub jakiekolwiek porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczną, w tym finansowanie i pomoc finansową, w związku z działaniami z użyciem przemocy prowadzonymi przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M16

c) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu w Republice Środkowoafrykańskiej czynów naruszających prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, zależnie od przypadku, lub stanowiących nadużycie lub naruszenie praw człowieka, w tym również czynów związanych z atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na obiekty cywilne, w tym ośrodki administracyjne, sądy, szkoły i szpitale, oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;

▼M11

d) uczestniczące w planowaniu, kierownictwie lub popełnianiu aktów przemocy seksualnej i uwarunkowanej płcią w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M11

e) rekrutujące dzieci lub angażujące je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;

f) udzielające wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju;

g) utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej lub dostęp do tej pomocy, lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M16

h) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii i siły francuskie, które je wspierają, a także na personel organizacji humanitarnych;

▼M11

i) stojące na czele podmiotów wskazanych przez komitet, lub które udzielały wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez komitet, lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub które stoją na czele podmiotów będących własnością lub kontrolowanych przez osoby lub podmioty wskazane przez komitet, udzielały im wsparcia lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem;

▼M16

j) popełniające czyny polegające na podżeganiu do przemocy, w szczególności na tle etnicznym lub religijnym, podważające pokój, stabilność lub bezpieczeństwo Republiki Środkowoafrykańskiej, a także uczestniczące w czynach zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej lub wspierające takie czyny;

▼M29

k) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub popełnianiu w Republice Środkowoafrykańskiej czynów naruszających międzynarodowe prawo humanitarne, w tym ataków na personel medyczny lub pracowników organizacji humanitarnych,

▼M11

zgodnie z wykazem w załączniku do niniejszej decyzji.

▼M1

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państw członkowskich do odmowy wjazdu własnym obywatelom na swoje terytorium.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli wjazd lub przejazd jest konieczny w związku z postępowaniem sądowym.

4. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli w indywidualnych przypadkach komitet stwierdzi, że:

a) podróż jest uzasadniona potrzebą humanitarną, w tym obowiązkami religijnymi;

b) wyjątek sprzyja osiąganiu pokoju i pojednania narodowego w Republice Środkowoafrykańskiej oraz stabilności w regionie.

5. Jeżeli zgodnie z ust. 3 lub 4 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom wymienionym w załączniku, zezwolenie takie dotyczy tylko celów, do których zostało udzielone, i tylko odnośnych osób.

Artykuł 2b

▼M11

1. Wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze będące własnością osób lub podmiotów lub kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez osoby i podmioty wskazane przez komitet jako:

a) przeprowadzające lub wspierające akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub utrudniające proces stabilizacji i pojednania, lub akty podsycające przemoc;

▼M11

b) naruszające embargo na broń ustanowione w pkt 54 rezolucji RB ONZ nr 2127 (2013) oraz w art. 1 niniejszej decyzji, lub które bezpośrednio lub pośrednio dostarczały, sprzedawały lub przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej, lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, lub jakiekolwiek porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczną, w tym finansowanie i pomoc finansową, w związku z działaniami z użyciem przemocy prowadzonymi przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M16

c) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu w Republice Środkowoafrykańskiej czynów naruszających prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, zależnie od przypadku, lub stanowiących nadużycie lub naruszenie praw człowieka, w tym również czynów związanych z atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na obiekty cywilne, w tym ośrodki administracyjne, sądy, szkoły i szpitale, oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;

▼M11

d) uczestniczące w planowaniu, kierownictwie lub popełnianiu aktów przemocy seksualnej i uwarunkowanej płcią w Republice Środkowoafrykańskiej;

e) rekrutujące dzieci lub angażujące je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;

f) udzielające wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju;

g) utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej lub dostęp do tej pomocy, lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M16

h) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii i siły francuskie, które je wspierają, a także na personel organizacji humanitarnych;

▼M11

i) stojące na czele podmiotów wskazanych przez komitet, lub które udzielały wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez komitet, lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub które stoją na czele podmiotów będących własnością lub kontrolowanych przez osoby lub podmioty wskazane przez komitet, udzielały im wsparcia lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem;

▼M16

j) popełniające czyny polegające na podżeganiu do przemocy, w szczególności na tle etnicznym lub religijnym, podważające pokój, stabilność lub bezpieczeństwo Republiki Środkowoafrykańskiej, a także uczestniczące w czynach zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej lub wspierające takie czyny;

▼M29

k) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub popełnianiu w Republice Środkowoafrykańskiej czynów naruszających międzynarodowe prawo humanitarne, w tym ataków na personel medyczny lub pracowników organizacji humanitarnych,

▼M11

zostają zamrożone.

▼M1

2. Nie udostępnia się żadnych funduszy, aktywów finansowych ani zasobów gospodarczych bezpośrednio ani pośrednio osobom lub podmiotom, o których mowa w ust. 1, ani na rzecz tych osób lub podmiotów.

3. Państwo członkowskie może dopuścić wyjątki od środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) niezbędne do pokrycia podstawowych wydatków, w tym opłacenia środków spożywczych, czynszu lub kredytu hipotecznego, lekarstw i kosztów leczenia, podatków, składek na ubezpieczenie i opłat za usługi użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie racjonalnych honorariów i zwrot wydatków poniesionych w związku z korzystaniem z usług prawniczych;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów lub opłat związanych ze zwykłym przechowywaniem lub utrzymywaniem zamrożonych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy i zasobów gospodarczych, a komitet nie podejmie decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.

▼M11

4. Państwo członkowskie może też zezwolić na wyjątki od środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet, a komitet taki wyjątek zatwierdzi;

b) przedmiotem zastawu lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, w którym to przypadku fundusze i zasoby gospodarcze mogą zostać wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania orzeczenia, pod warunkiem że zastaw został ustanowiony lub orzeczenie zostało wydane przed dniem 27 stycznia 2017 r. i że zastaw ani orzeczenie nie dotyczą osoby ani podmiotu, o których mowa w niniejszym artykule – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet.

▼M1

5. Ust. 1 nie uniemożliwia wskazanej osobie lub wskazanemu podmiotowi dokonania płatności należnej zgodnie z umową zawartą przed umieszczeniem takiej osoby lub podmiotu w wykazie, pod warunkiem ustalenia przez właściwe państwo członkowskie, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, oraz po powiadomieniu Komitetu przez właściwe państwo członkowskie o zamiarze dokonania lub otrzymania takich płatności lub zezwolenia na odmrożenie środków finansowych do tego celu, dziesięć dni roboczych przed udzieleniem takiego zezwolenia.

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do środków, które saldo zamrożonych rachunków zwiększają z tytułu:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) płatności należnych w ramach umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami ograniczającymi na podstawie niniejszej decyzji;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i należności nadal podlegają przepisom ust. 1.

▼**M1**

Artykuł 2c

Rada ustala wykaz zawarty w załączniku i wprowadza w nim zmiany zgodnie z ustaleniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitetu.

Artykuł 2d

1. W przypadku wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet osoby lub podmiotu, Rada dodaje tę osobę lub ten podmiot do załącznika. O swojej decyzji, w tym o powodach umieszczenia danej osoby lub danego podmiotu w wykazie, Rada informuje daną osobę lub dany podmiot bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie lub temu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. Jeżeli zostaną zgłoszone uwagi lub nowe istotne dowody, Rada weryfikuje swoją decyzję i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot.

Artykuł 2e

1. Załącznik zawiera powody umieszczenia w wykazie osób i podmiotów przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez komitet.

2. W załączniku znajdują się także informacje, o ile są dostępne, dostarczone przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet niezbędne do identyfikacji odnośnych osób lub podmiotów. Informacje o osobach mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu osobistego, płeć, adres oraz funkcję lub zawód. Informacje o podmiotach mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. Załącznik zawiera też datę wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet.

▼**M20**

Artykuł 2f

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą przetwarzać dane osobowe w celu wykonywania swoich zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:

a) jeśli chodzi o Radę: przygotowywanie i wprowadzanie zmian do załącznika;

b) jeśli chodzi o Wysokiego Przedstawiciela: przygotowywanie zmian do załącznika.

2. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą, w stosownych przypadkach, przetwarzać odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne ujęte w wykazie, wyroków skazujących za przestępstwa dotyczących takich osób lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika.

▼**M20**

3. Do celów niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel są wyznaczeni jako „administratorzy danych” w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ([1]) w celu zapewnienia, aby zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

▼**B**

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

▼M3

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ OSÓB, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2a, ORAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2b

A. Osoby

▼M24

1. **François Yangouvonda BOZIZÉ (*alias*: a) Bozize Yangouvonda b) Samuel Peter Mudde (urodzony 16 grudnia 1948 r. w Izo, Sudan Południowy)**

Stanowisko: a) były szef państwa Republiki Środkowoafrykańskiej b) profesor

Data urodzenia: a) 14 października 1946 r., b) 16 grudnia 1948 r.

Miejsce urodzenia: a) Mouila, Gabon; b) Izo, Sudan Południowy

Obywatelstwo: a) Republika Środkowoafrykańska; b) Sudan Południowy

Numer paszportu: D00002264, wydany 11 czerwca 2013 r. przez ministra spraw zagranicznych w Dżubie (Sudan Południowy); data ważności: 11 czerwca 2017 r.; paszport dyplomatyczny wydany na nazwisko Samuel Peter Mudde

Krajowy numer identyfikacyjny: M4800002143743 (osobisty numer identyfikacyjny w paszporcie).

Adres: a) Uganda b) Bangi, Republika Środkowoafrykańska (od powrotu z Ugandy w grudniu 2019 r.)

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Inne informacje: Imię i nazwisko matki: Martine Kofio. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie sporządzonego przez Komitet Sankcji:

Bozizé został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca działania zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”.

Dodatkowe informacje

W porozumieniu ze swoimi poplecznikami Bozizé nakłaniał do ataku na Bangi, który miał miejsce 5 grudnia 2013 r. Od tego czasu Bozizé wciąż próbuje przeprowadzać operacje destabilizujące, aby utrzymywać napiętą sytuację w stolicy Republiki Środkowoafrykańskiej. Bozizému przypisuje się utworzenie ugrupowania zbrojnego Antybalaka, zanim zbiegł z Republiki Środkowoafrykańskiej 24 marca 2013 r. Bozizé wydał oświadczenie, w którym wezwał swoich bojówkarzy do kontynuowania aktów okrucieństwa wobec aktualnych władz oraz islamistów. Według doniesień Bozizé udzielał wsparcia finansowego i materialnego bojówkarzom, którzy prowadzą działania destabilizujące obecny proces przemian i zmierzające do przywrócenia Bozizégo do władzy. Bojówki Antybalaki składają się w większości z sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej, które po zamachu stanu rozproszyły się po kraju, a następnie zostały przegrupowane przez Bozizégo. Bozizé i jego poplecznicy kontrolują ponad połowę jednostek Antybalaki.

Siły lojalne wobec Bozizégo zostały uzbrojone w karabiny automatyczne, moździerze i wyrzutnie rakietowe i w coraz większym stopniu uczestniczą w atakach odwetowych na ludność muzułmańską Republiki Środkowoafrykańskiej. Sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej szybko się pogorszyła po ataku sił Antybalaki w Bangi 5 grudnia 2013 r., w wyniku którego zginęło ponad 700 osób.

▼M19

2. **Nourredine ADAM (*alias*: a) Nureldine Adam; b) Nourreldine Adam; c) Nourreddine Adam; d) Mahamat Nouradine Adam); e) Mohamed Adam Brema Abdallah**

Funkcje: a) generał b) minister bezpieczeństwa c) dyrektor generalny Nadzwyczajnego Komitetu ds. Obrony Osiągnięć Demokratycznych (*Extraordinary Committee for the Defence of Democratic Achievements*)

Data urodzenia: a) 1970 r. b) 1969 r. c) 1971 r. d) 1 stycznia 1970 r. e) 1 stycznia 1971 r.

Miejsce urodzenia: a) Ndele, Republika Środkowoafrykańska b) Algenana, Sudan

Obywatelstwo: a) Republika Środkowoafrykańska b) Sudan

Nr paszportu: a) D00001184 (paszport Republiki Środkowoafrykańskiej) b) nr: P04838205, data wydania: 10 czerwca 2018 r., (miejsce wydania: Bahri, Sudan. Data ważności: 9 czerwca 2023 r. Paszport wydany na nazwisko: Mohamed Adam Brema Abdallah)

Krajowy numer identyfikacyjny: a) 202-2708-8368 (Sudan)

Adres: a) Birao, Republika Środkowoafrykańska b) Sudan

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Nourredine został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”.

Informacje dodatkowe

Noureddine to jeden z pierwszych przywódców koalicji Séléka. Ustalono, że jest zarówno generałem, jak i przewodniczącym jednej ze zbrojnych grup rebeliantów koalicji Séléka: centrali PJCC, grupy znanej formalnie jako Konwent Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju, funkcjonującej także pod skrótem CPJP. Jako były przywódca odłamu „Fundamentalni” Konwentu Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju (CPJP/F), był wojskowym koordynatorem działań prowadzonych przez byłych członków koalicji Séléka podczas ofensyw w trakcie wcześniejszej rebelii w Republice Środkowoafrykańskiej między początkiem grudnia 2012 r. a marcem 2013 r. Bez pomocy udzielanej przez Noureddine'a oraz bliskich stosunków z czadyjskimi siłami specjalnymi koalicja Séléka nie byłaby w stanie przejąć władzy z rąk byłego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej François Bozizé.

Od czasu mianowania Catherine Samby-Panzy tymczasową prezydent w dniu 20 stycznia 2014 r. był jednym z głównych architektów taktycznego wycofania się sił skupiających byłych członków koalicji Séléka do miejscowości Sibut, by zrealizować jego plan polegający na utworzeniu bastionu muzułmańskiego na północy kraju. Jednoznacznie apelował do swoich sił, by nie stosowały się do nakazów wydawanych przez rząd tymczasowy i przez przywódców wojskowych międzynarodowej misji wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej pod dowództwem sił afrykańskich (MISCA). Noureddine aktywnie kieruje siłami byłej koalicji Séléka, którą Michel Djotodia rozwiązał rzekomo we wrześniu 2013 r., i operacjami skierowanymi przeciwko dzielnicom chrześcijańskim oraz nadal w znacznym stopniu wspiera siły skupiające byłych członków koalicji Séléka działające w Republice Środkowoafrykańskiej i w znacznym stopniu nimi kieruje.

Nourredine został również umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 37 lit. b) rezolucji 2134 (2014) jako „osoba odpowiedzialna za uczestnictwo w planowaniu czynów łamiących międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub, zależnie od przypadku, międzynarodowe przepisy humanitarne, kierowaniu nimi lub ich popełnianiu”.

▼M19

Po przejęciu kontroli w Bangi przez koalicję Séléka w dniu 24 marca 2013 r., Nourredine Adam został mianowany ministrem bezpieczeństwa, a następnie dyrektorem generalnym Nadzwyczajnego Komitetu ds. Obrony Osiągnięć Demokratycznych (Comité extraordinaire de défense des acquis démocratiques — CEDAD, nieistniejących już służb wywiadowczych Republiki Środkowoafrykańskiej). Nourredine Adam używał CEDAD jako swojej osobistej policji politycznej, dokonującej wielu niesłusznych aresztowań, aktów tortur i egzekucji pozasądowych. Ponadto był jedną z głównych postaci stojących za krwawą operacją w Boy Rabe. W sierpniu 2013 r. siły koalicji Séléka przypuściły szturm na Boy Rabe, dzielnicę w Republice Środkowoafrykańskiej uważaną za bastion zwolenników Françoisa Bozizé i jego grupy etnicznej. Pod pretekstem poszukiwania tajnych składów broni, wojska koalicji Séléka — jak wynika z doniesień — zabiły dziesiątki cywili, a następnie zdemolowały i splądrowały dzielnicę. Gdy napaści takie rozprzestrzeniły się na pozostałe dzielnice, tysiące mieszkańców opanowały lotnisko międzynarodowe, które uważane było za bezpieczne ze względu na obecność wojsk francuskich, i zajęły pas startowy.

Nourredine został również umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 37 lit. d) rezolucji 2134 (2014) jako „osoba odpowiedzialna za wspieranie ugrupowań zbrojnych lub siatek przestępczych poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych”.

Na początku 2013 r. Nourredine Adam odgrywał ważną rolę w sieciach finansujących byłą koalicję Séléka. Podróżował do Arabii Saudyjskiej, Kataru i Zjednoczonych Emiratów Arabskich, by gromadzić fundusze na wcześniejszą rebelię. Działał także jako pośrednik dla wywodzącego się z Czadu gangu przemycającego diamenty między Republiką Środkowoafrykańską a Czadem.

▼M4

_____

▼M24

4. **Alfred YEKATOM (*alias*: a) Alfred Yekatom Saragba b) Alfred Ekatom c) Alfred Saragba d) pułkownik Rombhot e) pułkownik Rambo f) pułkownik Rambot g) pułkownik Rombot h) pułkownik Romboh)**

Funkcja: Starszy kapral środkowoafrykańskich sił zbrojnych (Forces Armées Centrafricaines (FACA))

Data urodzenia: 23 czerwca 1976 r.

Miejsce urodzenia: Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska.

Adres: Mbaïki, prefektura Lobaye, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 72 15 47 07/+236 75 09 43 41), b) Bimbo, prefektura Ombella-Mpoko, Republika Środkowoafrykańska (poprzednie miejsce pobytu), Haga (od przekazania go Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu 17 listopada 2018 r.)

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Inne informacje: Kontrolował dużą grupę uzbrojonych bojówkarzy i dowodził nią. Imię i nazwisko ojca (ojciec adopcyjny): Ekatom Saragba (alternatywna pisownia: Yekatom Saragba). Brat: Yves Saragba, dowódca bojówek Antybalaki w Batalimo, prefektura Lobaye oraz były żołnierz FACA. Cechy fizyczne: kolor oczu – czarny; kolor włosów: łysy; kolor skóry: czarny; wzrost: 170 cm; waga: 100 kg.

Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

▼M24

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie sporządzonego przez Komitet Sankcji:

Alfred Yekatom został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 rezolucji 2196 (2015) jako osoba „przeprowadzająca lub wspierająca działania zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym działania narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe, bądź działania narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, również przemian służących organizacji wolnych i sprawiedliwych demokratycznych wyborów, a także działania prowadzące do przemocy".

Dodatkowe informacje

Alfred Yekatom, znany również jako pułkownik Rombhot, jest przywódcą odłamu bojówki ruchu Antybalaki znanego jako „Antybalaka z Południa". Służył w randze starszego kaprala w środkowoafrykańskich siłach zbrojnych (Forces Armées Centrafricaines (FACA)).

Yekatom przeprowadzał i wspierał działania zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym działania narażające na szwank umowy przejściowe i proces przemian politycznych. Yekatom kontrolował dużą grupę uzbrojonych bojówkarzy i dowodził nią; grupa ta działała w dzielnicy PK9 w Bangi, jak również w miejscowościach Bimbo (prefektura Ombella-Mpoko), Cekia, Pissa i Mbaïki (stolicy prefektury Lobaye), oraz miała swą siedzibę w okręgu leśnym w Batalimo.

Yekatom bezpośrednio kontrolował kilkanaście posterunków obsadzonych przez średnio dziesięciu uzbrojonych bojówkarzy w mundurach wojskowych, wyposażonych m.in. w karabiny automatyczne; posterunki ustawiono od głównego mostu między Bimbo i Bangi do Mbaïki (prefektura Lobaye) oraz od Pissy do Batalimo (w pobliżu granicy z Republiką Konga); pobierały one bezprawnie podatki od prywatnych pojazdów i motocykli, furgonetek pasażerskich i ciężarówek eksportujących zasoby leśne do Kamerunu i Czadu, jak również od jednostek poruszających się po rzece Ubangi. Według obserwatorów część tych bezprawnych podatków Yekatom pobierał osobiście. Yekatom i jego bojówki mieli również zabijać ludność cywilną.

5. **Habib SOUSSOU (*alias*: Soussou Abib)**

Funkcja: koordynator Antybalaki na prefekturę Lobaye b) starszy kapral środkowoafrykańskich sił zbrojnych (FACA)

Data urodzenia: 13 marca 1980 r.

Miejsce urodzenia: Republika Środkowoafrykańska

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska

Adres: Boda, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 72198628).

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Inne informacje: 11 kwietnia 2014 r. mianowany dowódcą strefy Antybalaka na miasto Boda, a 28 czerwca 2014 r. – na całą prefekturę Lobaye. Pod jego dowództwem nadal dochodziło do zabójstw, starć i zamachów na pracowników organizacji humanitarnych. Cechy fizyczne: kolor oczu – brązowy; kolor włosów: czarny; wzrost: 160 cm; waga: 60 kg. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

▼M24

Habib Soussou został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i 12 lit. b) i e) rezolucji 2196 (2015) jako osoba „przeprowadzająca lub wspierająca działania zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym działania narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe, bądź działania narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, również przemian służących organizacji wolnych i sprawiedliwych demokratycznych wyborów, a także działania prowadzące do przemocy", „osoba uczestnicząca w planowaniu, koordynowaniu lub popełnianiu czynów łamiących prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, bądź czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka, w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów obejmujących przemoc seksualną, ataki na ludność cywilną, zamachy na tle etnicznym czy religijnym, zamachy na szkoły i szpitale oraz uprowadzanie i przymusowe wysiedlenia" oraz „osoba utrudniająca dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej bądź też dostęp do tej pomocy lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej".

Dodatkowe informacje

Habib Soussou został mianowany 11 kwietnia 2014 r. dowódcą strefy Antybalaki (COMZONE) w mieście Boda; oświadczył, że w związku z tym jest odpowiedzialny za zapewnianie bezpieczeństwa na terenie podprefektury. 28 czerwca 2014 r. główny koordynator Antybalaki Patrice Edouard Ngaïssona mianował Habiba Soussou koordynatorem regionalnym na miasto Boda od 11 kwietnia 2014 r., a od 28 czerwca 2014 r. – na całą prefekturę Lobaye. W Bodzie, w obszarach, w których Soussou jest dowódcą lub koordynatorem Antybalaki, co tydzień dochodziło do starć oraz do zabójstw i zamachów wymierzonych w pracowników organizacji humanitarnych. Soussou i siły Antybalaki w tych obszarach atakowali również ludność cywilną i grozili jej atakami.

▼M13

6. **Oumar YOUNOUS ABDOULAY (*alias*: a) Oumar Younous; b) Omar Younous; c) Oumar Sodiam; d) Oumar Younous M'Betibangui).**

Funkcje: Generał byłej koalicji Séléka.

Data urodzenia: 2 kwietnia 1970 r.

Obywatelstwo: sudańskie, paszport dyplomatyczny Republiki Środkowoafrykańskiej nr D00000898, wydany 11 kwietnia 2013 r. (ważny do 10 kwietnia 2018 r.).

Adres: a) Bria, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 75507560); b) Birao, Republika Środkowoafrykańska; c) Tullus, Darfur południowy, Sudan (poprzednie miejsce pobytu).

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Informacje dodatkowe: jest przemytnikiem diamentów i trzygwiazdkowym generałem koalicji Séléka oraz bliskim powiernikiem byłego tymczasowego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej Michela Djotodii. Opis cech fizycznych: kolor włosów: czarny; wzrost: 180 cm; należy do grupy etnicznej Fulani. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Według doniesień zmarł 11 października 2015 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5903116

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Oumar Younous został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. d) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych, lub akty podsycające przemoc" oraz „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej".

▼M13

Informacje dodatkowe:

Oumar Younous, jako generał byłej koalicji Séléka i przemytnik diamentów, udzielał wsparcia ugrupowaniu zbrojnemu poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, oraz handel nimi w Republice Środkowoafrykańskiej.

W październiku 2008 r. Oumar Younous, były kierowca skupującego diamenty przedsiębiorstwa SODIAM, przystąpił do ugrupowania rebeliantów *Mouvement des Libérateurs Centrafricains pour la Justice* (MLCJ). W grudniu 2013 r. ustalono, że Oumar Younous jest trzygwiazdkowym generałem koalicji Séléka oraz bliskim powiernikiem byłego tymczasowego prezydenta Michela Djotodii.

Younous jest zamieszany w handel diamentami z miejscowości Bria i Sam Ouandja do Sudanu. Źródła donoszą, że Oumar Younous był zaangażowany w odbieranie przesyłek z diamentami ukrytych w miejscowości Bria i zabieranie ich do Sudanu na sprzedaż.

▼M24

7. **Haroun GAYE (*alias*: a) Haroun Geye, b) Aroun Gaye, c) Aroun Geye**

Funkcja: Sprawozdawca ds. koordynacji politycznej Ludowego Ruchu na rzecz Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC).

Data urodzenia: a) 30 stycznia 1968 r., b) 30 stycznia 1969 r.

Numer paszportu: Republika Środkowoafrykańska numer O00065772 (po literze „O” następują trzy zera), data ważności: 30 grudnia 2019 r.

Adres: a) Bangi, Republika Środkowoafrykańska, b) Ndélé, Bamingui-Bangoran

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 17 grudnia 2015 r.

Inne informacje: Gaye jest jednym z przywódców Ludowego Frontu na rzecz Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC) (nieumieszczonego w wykazie), zmarginalizowanego ugrupowania zbrojnego, dawniej należącego do sojuszu Séléka w Bangi. Jest również przywódcą Komitetu Obronnego w dzielnicy PK5 w Bangi (znanego jako Ruch Oporu PK5 lub Texas) (nieumieszczonego w wykazie), wymuszającego pieniądze od mieszkańców i stosującego przemoc fizyczną. 2 listopada 2014 r. Gaye został mianowany przez Nourredine'a Adama (CFi.002) sprawozdawcą ds. koordynacji politycznej FPRC. 9 maja 2014 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa ustanowiony na mocy rezolucji 2127 (2013) dotyczącej Republiki Środkowoafrykańskiej wpisał Adama do swojego wykazu sankcji. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Haroun Gaye został umieszczony w wykazie 17 grudnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. b) i f) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”, „osoba uczestnicząca w planowaniu, koordynowaniu lub popełnianiu czynów łamiących prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, bądź czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka, w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów obejmujących przemoc seksualną, ataki na ludność cywilną, zamachy na tle etnicznym czy religijnym, zamachy na szkoły i szpitale oraz uprowadzanie i przymusowe wysiedlenia” oraz „osoba uczestnicząca w planowaniu, koordynowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają”.

▼M24

Dodatkowe informacje

Haroun Gaye jest od początku 2014 r. jednym z przywódców ugrupowania zbrojnego działającego w dzielnicy PK5 w Bangi. Przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego dzielnicy PK5 twierdzą, że Gaye i jego ugrupowanie zbrojne podsycają konflikt w Bangi, sprzeciwiają się pojednaniu i uniemożliwiają ludności przemieszczanie się do i z trzeciej dzielnicy Bangi. 11 maja 2015 r. Gaye wraz z 300 demonstrantami zablokował dostęp do Tymczasowej Rady Narodowej, by zakłócić obrady podczas ostatniego dnia forum w Bangi. Według doniesień Gaye współpracował z członkami Antybalaki, aby skoordynować zakłócenie obrad.

26 czerwca 2015 r. Gaye z małą grupą swych zwolenników zakłócił rozpoczęcie rejestracji wyborców w dzielnicy PK5 w Bangi, na skutek czego rejestrację zamknięto.

2 sierpnia 2015 r. członkowie misji MINUSCA próbowali aresztować Gaye'a zgodnie z postanowieniami pkt 32 lit. f) ppkt (i) rezolucji Rady Bezpieczeństwa 2217 (2015). Gaye, który według doniesień został zawczasu poinformowany o próbie aresztowania, był przygotowany i otoczony poplecznikami uzbrojonymi w broń ciężką. Siły Gaye'a otworzyły ogień do wspólnej grupy zadaniowej MINUSCA. Podczas trwającej siedem godzin wymiany ognia ludzie Gaye'a użyli przeciwko żołnierzom MINUSCA broni palnej, granatów ręcznych i granatników przeciwpancernych, zabijając jednego żołnierza sił pokojowych i raniąc ośmiu. Gaye brał udział we wspieraniu brutalnych protestów i starć pod koniec września 2015 r. – jak się wydaje, była to próba zamachu stanu w celu obalenia rządu tymczasowego. Za próbą tą stali prawdopodobnie zwolennicy byłego prezydenta François Bozizégo, który zawarł tymczasowy sojusz z Gaye'em i innymi przywódcami FPRC. Jak się wydaje, celem Gaye'a było dokonanie serii ataków odwetowych, które mogłyby utrudnić zbliżające się wybory. Gaye był odpowiedzialny za koordynowanie działań ze zmarginalizowanymi częściami Antybalaki.

1 października 2015 r. w dzielnicy PK5 w Bangi doszło do spotkania Gaye'a z Eugène'em Barretem Ngaïkossetą, członkiem zmarginalizowanego ugrupowania Antybalaki; celem spotkania było zaplanowanie wspólnego ataku na Bangi w sobotę 3 października. Ugrupowanie Gaye'a uniemożliwiło ludności opuszczanie dzielnicy PK5, by wzmocnić poczucie tożsamości lokalnej wśród ludności muzułmańskiej oraz zaostrzyć napięcia między grupami etnicznymi i uniemożliwić pojednanie. 26 października 2015 r. Gaye wraz ze swoim ugrupowaniem zakłócił spotkanie między arcybiskupem Bangi a imamem centralnego meczetu w Bangi, a także zagroził delegacji, która musiała wycofać się z centralnego meczetu i salwować się ucieczką z dzielnicy PK5.

▼M17

8. **Eugène BARRET NGAÏKOSSET (*alias*: a) Eugene Ngaikosset; b) Eugene Ngaikoisset; c) Eugene Ngakosset; d) Eugene Barret Ngaikosse; e) Eugene Ngaikouesset; f) „The Butcher of Paoua"; g) Ngakosset)**

Funkcje: a) były kapitan, Straż Prezydencka Republiki Środkowoafrykańskiej; b) były kapitan, marynarka wojenna Republiki Środkowoafrykańskiej.

Data urodzenia: 8 października 1967 r.

Krajowy numer identyfikacyjny: wojskowy numer identyfikacyjny sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej (FACA): 911-10-77.

Adres: Bangi, Republika Środkowoafrykańska.

Data umieszczenia w wykazie przez ONZ: 17 grudnia 2015 r.

Inne informacje: Informacje dodatkowe: Kapitan Eugène Barret Ngaïkosset jest byłym członkiem Straży Prezydenckiej byłego prezydenta Françoisa Bozizé i jest powiązany z ruchem Antybalaka. Dnia 17 maja 2015 r. uciekł z więzienia po ekstradycji z Brazzaville i utworzył własną frakcję Antybalaki złożoną z byłych bojowników FACA. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/6217455

▼M17

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Eugène Barret Ngaïkosset został umieszczony w wykazie 17 grudnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. b) i f) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej"; „osoba uczestnicząca w nadzorowaniu, planowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem"; oraz „osoba uczestnicząca w planowaniu, kierownictwie, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają".

Informacje dodatkowe:

Eugène Barret Ngaïkosset jest jednym z głównych sprawców przemocy, która wybuchła w Bangi pod koniec września 2015 r. Eugène Barret Ngaïkosset i inni członkowie Antybalaki współpracowali z marginalizowanymi członkami byłej koalicji Séléka, dążąc do destabilizacji rządu tymczasowego Republiki Środkowoafrykańskiej. W nocy z dnia 27 na 28 września 2015 r. Ngaïkosset i inni dokonali nieskutecznego ataku na obóz żandarmerii „Izamo" w celu kradzieży broni i amunicji. Dnia 28 września grupa otoczyła biura państwowego radia Republiki Środkowoafrykańskiej.

Dnia 1 października 2015 r. w dystrykcie PK5 w Bangi odbyło się spotkanie Ngaïkosseta i Harouna Gaye, przywódcy Front Populaire pour la Renaissance de Centrafrique (Ludowego Frontu Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC)), którego celem było zaplanowanie wspólnego ataku na Bangi w sobotę, dnia 3 października.

Dnia 8 października 2015 r. minister sprawiedliwości Republiki Środkowoafrykańskiej ogłosił zamiar zbadania roli Ngaïkosseta i innych osób w aktach przemocy, które miały miejsce we wrześniu 2015 r. w Bangi. Ngaïkosset i inni zostali uznani za zamieszanych w „rażące akty stanowiące naruszenia zasad dotyczących wewnętrznego bezpieczeństwa państwa, spiskowanie, podżeganie do wojny domowej, nieposłuszeństwo obywatelskie, nienawiść i współudział". Organy ścigania Republiki Środkowoafrykańskiej zostały poinstruowane, by rozpocząć śledztwo, które miałoby doprowadzić do odszukania i aresztowania sprawców i wspólników.

Dnia 11 października 2015 r. Ngaïkosset miał zwrócić się do bojówki Antybalaki pod jego dowództwem z poleceniem przeprowadzenia porwań, ze szczególnym uwzględnieniem obywateli francuskich, lecz również polityków Republiki Środkowoafrykańskiej i urzędników ONZ, w celu wymuszenia ustąpienia tymczasowego prezydenta, Catherine Samby-Panzy.

▼M13

9. **Joseph KONY (*Alias*: a) Kony b) Joseph Rao Kony c) Josef Kony d) Le Messie sanglant)**

Funkcje: Dowódca Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1959 r. b) 1960 r. c) 1961 r. d) 1963 r. e) 18 września 1964 r. f) 1965 r. g) (sierpień 1961 r.) h) (lipiec 1961 r.) i) 1 stycznia 1961 r. j) (kwiecień 1963 r.)

Miejsce urodzenia: a) wieś Palaro, parafia Palaro, hrabstwo Omoro, okręg Gulu, Uganda b) Odek, Omoro, Gulu, Uganda c) Atyak, Uganda

Obywatelstwo: Paszport ugandyjski

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska, b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

▼M13

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 7 marca 2016 r.

Informacje dodatkowe: Kony jest założycielem i przywódcą Bożej Armii Oporu (Lord's Resistance Army – LRA) (CFe.002). Pod jego przywództwem LRA dopuszcza się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. LRA jest odpowiedzialna za porwania, przesiedlenia, akty przemocy seksualnej i zabójstwa wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; dopuszcza się też plądrowania i niszczenia własności cywilnej. Imię ojca: Luizi Obol. Imię matki: Nora Obol.

Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5932340

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Joseph Kony został umieszczony w wykazie w dniu 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. b), c) i d) rezolucji 2262 (2016) jako „osoba odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej", „osoba uczestnicząca w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu czynów naruszających międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne, zależnie od tego, które przepisy mają zastosowanie, lub stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem", „osoba rekrutująca dzieci lub angażująca je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego" oraz „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju".

Informacje dodatkowe:

Kony założył Bożą Armię Oporu (LRA) i jest określany jako założyciel ugrupowania, przywódca religijny, przewodniczący i głównodowodzący. LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska Kony nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Kony jako przywódca LRA tworzy i realizuje strategię ugrupowania, wydając również rozkazy ciągłego atakowania i stosowania przemocy wobec ludności cywilnej. Od grudnia 2013 r. LRA pod przywództwem Josepha Kony'ego dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za plądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione są na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi – obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu – dopuszczają się napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i plądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

Międzynarodowy Trybunał Karny wydał nakaz aresztowania Kony'ego. MTK postawił mu dwanaście zarzutów dotyczących zbrodni przeciwko ludzkości, w tym morderstwa, zniewolenia, zniewolenia seksualnego, gwałtu, niehumanitarnego postępowania polegającego na spowodowaniu poważnych obrażeń ciała i cierpień oraz dwadzieścia jeden zarzutów zbrodni wojennych, w tym morderstwa, okrutnego traktowania ludności cywilnej, celowego przeprowadzenia ataku na ludność cywilną, grabieży, nakłaniania do gwałtu, jak również wcielania do armii dzieci w wieku poniżej 15 lat poprzez ich uprowadzanie.

▼M13

Kony wydał rebeliantom rozkaz ciągłego rabowania diamentów i złota indywidualnym górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej. Według doniesień niektóre minerały są następnie transportowane przez ugrupowanie Josepha Kony'ego do Sudanu lub sprzedawane lokalnym cywilom i byłym członkom koalicji Séléka.

Kony polecił także swoim bojownikom, aby nielegalnie polowali na słonie w Parku Narodowym Garamba w Demokratycznej Republice Konga, skąd według doniesień ciosy słoni transportowane są przez wschodnią część Republiki Środkowoafrykańskiej do Sudanu, gdzie według doniesień wysoko postawieni funkcjonariusze LRA sprzedają je i handlują nimi z sudańskimi biznesmenami i lokalnymi urzędnikami. Handel kością słoniową stanowi dla ugrupowania Kony'ego istotne źródło dochodów. Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

10. **Ali KONY (*Alias*: a) Ali Lalobo b) Ali Mohammad Labolo c) Ali Mohammed d) Ali Mohammed Lalobo e) Ali Mohammed Kony f) Ali Mohammed Labola g) Ali Mohammed Salongo h) Ali Bashir Lalobo i) Ali Lalobo Bashir j) Otim Kapere k) 'Bashir' l) 'Caesar' m) 'One-P' n) '1-P'**

Funkcje: Zastępca dowódcy Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1994 r. b) 1993 r. c) 1995 r. d) 1992 r.

Adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie).

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 23 sierpnia 2016 r.

Informacje dodatkowe: Ali Kony jest zastępcą dowódcy Bożej Armii Oporu (LRA), podmiotu umieszczonego w wykazie, i synem przywódcy LRA Josepha Kony'ego, osoby umieszczonej w wykazie. Ali Kony został włączony do hierarchii przywództwa LRA w 2010 r. Należy do grupy oficerów LRA wyższego stopnia, którzy pracują z Josephem Konym. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971056

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Ali Kony został umieszczony w wykazie w dniu 23 sierpnia 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. d) i g) rezolucji nr 2262 (2016) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”; „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju”; „osoba stojąca na czele podmiotów wskazanych przez komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016) lub osoba, która udzielała wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez ten komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016), działała na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub podmiotu będącego własnością wskazanej osoby lub podmiotu lub przez nie kontrolowanego”.

Ali Kony jest uważany za potencjalnego następcę Josepha Kony'ego jako przywódca LRA. Ali jest w coraz większym stopniu zaangażowany w planowanie operacyjne LRA i jest postrzegany jako osoba umożliwiająca dotarcie do Josepha Kony'ego. Ali jest także oficerem wywiadu LRA mającym do 10 podwładnych.

Ali i jego brat Salim Kony byli odpowiedzialni za utrzymanie dyscypliny w szeregach LRA. Uznaje się, że obaj bracia należą do wąskiego grona najbliższych współpracowników Josepha Kony'ego i są odpowiedzialni za wykonywanie jego rozkazów. Obaj podejmowali decyzje dyscyplinarne, aby ukarać lub zabić członków LRA, którzy

▼M13

naruszali zasady LRA. Zgodnie z rozkazami wydawanymi przez Josepha Kony'ego, Salim i Ali biorą udział w nielegalnym przewozie kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części Demokratycznej Republiki Konga (DRK) przez Republikę Środkowoafrykańską do spornego regionu Kafia Kingi z przeznaczeniem na sprzedaż lub handel z lokalnymi kupcami.

Ali Kony jest odpowiedzialny za negocjowanie cen kości słoniowej i handel barterowy kością słoniową z kupcami. Ali spotyka się raz lub dwa razy w miesiącu z kupcami, aby negocjować cenę kości słoniowej LRA w dolarach amerykańskich lub funtach sudańskich lub by prowadzić handel bronią, amunicją i żywnością. Joseph Kony nakazał Alemu użyć największych ciosów słoni do zakupu min przeciwpiechotnych, aby otoczyć obóz Kony'ego. W lipcu 2014 r. Ali Kony nadzorował operację przekazania 52 kawałków kości słoniowej w celu dostarczenia ich Josephowi Kony'emu, a następnie ich sprzedaży.

W kwietniu 2015 r. Salim Kony opuścił Kafia Kingi, aby odebrać ładunek ciosów słoni. W maju Salim uczestniczył w transporcie 20 kawałków kości słoniowej z DRK do Kafia Kingi. Mniej więcej w tym samym czasie Ali spotkał się z kupcami w celu zakupu dostaw i zaplanowania spotkania w przyszłości służącego kolejnym transakcjom oraz w celu uzgodnienia w imieniu LRA warunków zakupu, jak się ocenia, kości słoniowej, której przewóz eskortował Salim.

11. **Salim KONY (*Alias*: a) Salim Saleh Kony b) Salim Saleh c) Salim Ogaro d) Okolu Salim e) Salim Saleh Obol Ogaro f) Simon Salim Obol)**

Funkcje: Zastępca dowódcy Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1992 r. b) 1991 r. c) 1993 r.

Adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie) b) Republika Środkowoafrykańska

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 23 sierpnia 2016 r.

Informacje dodatkowe: Salim Kony jest zastępcą dowódcy Bożej Armii Oporu (LRA), podmiotu umieszczonego w wykazie, i synem przywódcy LRA Josepha Kony'ego, osoby umieszczonej w wykazie. Salim Kony został włączony do hierarchii przywództwa LRA w 2010 r. Należy do grupy oficerów LRA wyższego stopnia, którzy pracują z Josephem Konym. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971058

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Salim Kony został umieszczony w wykazie w dniu 23 sierpnia 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. d) i g) rezolucji nr 2262 (2016) jako osoba „odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”; „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju”; „osoba stojąca na czele podmiotów wskazanych przez komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016) lub osoba, która udzielała wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez ten komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016), działała na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub podmiotu będącego własnością wskazanej osoby lub podmiotu lub przez nie kontrolowanego”.

▼M13

Salim Kony jest głównym dowódcą „sztabu polowego” LRA i od najmłodszych lat wspólnie z Josephem Konym planował ataki i środki obronne LRA. Poprzednio Salim przewodził grupie zapewniającej bezpieczeństwo Josephowi Kony'emu. Niedawno Joseph Kony powierzył Salimowi zarządzanie sieciami finansowymi i logistycznymi LRA.

Salim i jego brat Ali Kony byli odpowiedzialni za utrzymanie dyscypliny w szeregach LRA. Uznaje się, że obaj bracia należą do wąskiego grona najbliższych współpracowników Josepha Kony'ego i są odpowiedzialni za wykonywanie jego rozkazów. Obaj podejmowali decyzje dyscyplinarne, aby ukarać lub zabić członków LRA, którzy naruszali zasady LRA. Według doniesień Salim Kony zabijał członków LRA, którzy zamierzali zbiec, i składał sprawozdania Josephowi Kony'emu na temat działalności grupy i członków LRA.

Zgodnie z rozkazami wydawanymi przez Josepha Kony'ego, Salim i Ali biorą udział w nielegalnym przewozie kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części Demokratycznej Republiki Konga (DRK) przez Republikę Środkowoafrykańską do spornego regionu Kafia Kingi z przeznaczeniem na sprzedaż lub handel z lokalnymi kupcami.

Salim często udaje się na granicę z Republiką Środkowoafrykańską z kilkunastoma bojownikami, aby odebrać i eskortować inne grupy LRA przewożące kość słoniową z Parku Narodowego Garamba na północ kraju. W kwietniu 2015 r. Salim opuścił Kafia Kingi, aby odebrać ładunek ciosów słoni. W maju Salim uczestniczył w transporcie 20 kawałków kości słoniowej z DRK do Kafia Kingi.

Wcześniej, w czerwcu 2014 r., Salim przekroczył granicę DRK z grupą bojowników LRA, aby nielegalnie polować na słonie w Parku Narodowym Garamba. Joseph Kony powierzył Salimowi również zadanie eskortowania dwóch dowódców LRA do Parku Narodowego Garamba, aby zlikwidować znajdujące się tam tajne składy kości słoniowej sprzed wielu lat. W lipcu 2014 r. Salim Kony spotkał się z drugą grupą LRA, aby do Kafia Kingi przetransportować kość słoniową – łącznie 52 kawałki. Salim był odpowiedzialny za rozliczanie się z kości słoniowej przed Josephem Konym i za przekazywanie grupom LRA informacji na temat transakcji dotyczących kości słoniowej.

▼M24

12. **Abdoulaye HISSENE (*alias*: a) Abdoulaye Issène, b) Abdoulaye Hissein, b) Hissene Abdoulaye, d) Abdoulaye Issène Ramadane, e) Abdoulaye Issene Ramadan, f) Issene Abdoulaye)**

Tytuł: Przewodniczący Narodowej Rady Obrony i Bezpieczeństwa (CNDS) oraz przywódca wojskowy Ludowego Ruchu na rzecz Odrodzenia Afryki Środkowej.

Funkcja: „generał”

Data urodzenia: a) 1967 r., b) 1 stycznia 1967 r.

Miejsce urodzenia: Ndélé, Bamingui-Bangoran, Republika Środkowoafrykańska, b) Haraze Mangueigne, Czad

Obywatelstwo: a) Republika Środkowoafrykańska, b) Czad

Numer paszportu: a) paszport dyplomatyczny Republiki Środkowoafrykańskiej nr D00000897 wydany 5 kwietnia 2013 r. (data ważności 4 kwietnia 2018 r.) b) paszport dyplomatyczny Republiki Środkowoafrykańskiej nr D00004262 wydany 11 marca 2014 r. (data ważności 10 marca 2019 r.)

Krajowy numer identyfikacyjny: Nr krajowego dowodu tożsamości (Czad): 103-00653129-22, wydany 21 kwietnia 2009 r. (data ważności 21 kwietnia 2019 r.)

Adres: a) KM5, Bangi, Republika Środkowoafrykańska, b) Nana-Grébizi, Republika Środkowoafrykańska, c) Ndżari, Ndżamena, Czad, d) Ndélé, Bamingui-Bangoran (główne miejsce pobytu od sierpnia 2016 r.)

▼M24

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 17 maja 2017 r.

Inne informacje: Hissène pełnił wcześniej funkcję ministra ds. młodzieży i sportu w rządzie byłego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej Michela Djotodii. Przedtem był szefem partii politycznej Konwencja Patriotów na Rzecz Sprawiedliwości i Pokoju. Objął również przywództwo nad zbrojnymi bojówkami w Bangi, w szczególności w sektorze PK5 (3. dzielnica). W październiku 2016 r. Abdoulaye Hissène został mianowany przewodniczącym Narodowej Rady Obrony i Bezpieczeństwa, która została wtedy utworzona, by zgromadzić dowódców wojskowych i bojowników na przywódczych stanowiskach ze wszystkich frakcji wywodzących się z dawnej koalicji Séléka. Od tego czasu nadal zajmuje to stanowisko, ale faktycznie sprawuje wyłącznie kontrolę nad bojownikami FPRC. Imię ojca: Abdoulaye. Imię i nazwisko matki: Absita Moussa. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych:

https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie sporządzonego przez Komitet Sankcji:

Abdoulaye Hissène został umieszczony w wykazie 17 maja 2017 r. na podstawie pkt 16 i 17 lit. g) rezolucji 2339 (2017) jako osoba „przeprowadzająca lub wspierająca działania zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym działania narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, proces stabilizacji i pojednania lub działania prowadzące do eskalacji przemocy” oraz „osoba uczestnicząca w planowaniu, koordynowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają”.

Dodatkowe informacje

Abdoulaye Hissène i inni członkowie dawnej koalicji Séléka współpracowali z wichrzycielami z Antybalaki, którzy sprzymierzyli się z byłym prezydentem Republiki Środkowoafrykańskiej François Bozizém, w tym z Maxime'em Mokomem, aby podburzać do gwałtownych protestów i starć we wrześniu 2015 r. będących elementem nieudanego zamachu stanu mającego na celu obalenie rządu, w czasie gdy ówczesna prezydent okresu przejściowego, Catherine Samba-Panza, uczestniczyła w Zgromadzeniu Ogólnym ONZ z 2015 r. Mokom, Hissène i inni zostali oskarżeni przez rząd Republiki Środkowoafrykańskiej o różne przestępstwa, w tym zabójstwa, podpalenia, tortury i grabieże, dokonane w związku z nieudanym zamachem stanu.

Od 2015 r. Hissène stał się jednym z głównych przywódców zbrojnych bojówek działających w sektorze PK5 w Bangi; bojówki te liczą ponad 100 członków. Korzystając z tej roli, zakłócał swobodę przemieszczania się oraz uniemożliwiał powrót władzy państwowej na tym obszarze, w tym poprzez nielegalne opodatkowanie transportu i działalności handlowej. W drugiej połowie 2015 r. Hissène pełnił rolę przedstawiciela frakcji „Nairobistów” z dawnej koalicji Séléka w Bangi, działając w porozumieniu z bojówkarzami Antybalaki pod przywództwem Mokoma. Uzbrojeni bojówkarze pod dowództwem Harouna Gaye'a i Hissène'a uczestniczyli w brutalnych wydarzeniach, które miały miejsce w Bangi w okresie od 26 września do 3 października 2015 r.

Członkowie ugrupowania Hissène'a są podejrzewani o udział w zamachu przeprowadzonym 13 grudnia 2015 r. – w dniu referendum konstytucyjnego – na pojazd Mohameda Moussy Dhaffane'a, jednego z przywódców dawnej koalicji Séléka. Hissène jest oskarżony o zorganizowanie brutalnych działań w dzielnicy KM5 w Bangi, w wyniku których pięć osób zginęło, dwadzieścia zostało rannych, a mieszkańcom uniemożliwiono oddanie głosu w referendum konstytucyjnym. Hissène naraził na szwank wybory, prowokując cykl ataków odwetowych między różnymi ugrupowaniami.

▼M24

15 marca 2016 r. Hissène został zatrzymany przez policję w porcie lotniczym M'poko w Bangi i przekazany wydziałowi badań i dochodzeń żandarmerii krajowej. Następnie został uwolniony przez swoje bojówki przy użyciu siły i ukradł jedną sztukę broni przekazaną uprzednio przez misję MINUSCA w ramach wniosku o wyłączenie zatwierdzonego przez Komitet.

19 czerwca 2016 r. w następstwie aresztowania muzułmańskich przedsiębiorców przez wewnętrzne siły bezpieczeństwa w sektorze PK12 bojówki Gaye'a i Hissène'a porwały pięciu funkcjonariuszy policji krajowej w Bangi. 20 czerwca misja MINUSCA podjęła próbę ich uwolnienia. Doszło do wymiany ognia między uzbrojonymi bojówkarzami dowodzonymi przez Hissène'a i Gayea a siłami pokojowymi usiłującymi uwolnić zakładników. W rezultacie zginęło co najmniej sześć osób, a jeden członek sił pokojowych został ranny.

12 sierpnia 2016 r. Hissène stanął na cele konwoju sześciu pojazdów, w których znajdowali się silnie uzbrojeni bojówkarze. Uciekający z Bangi konwój został przechwycony przez misję MINUSCA na południe od Sibutu. W drodze na północ przy kilku punktach kontrolnych doszło do wymiany ognia między konwojem a wewnętrznymi siłami bezpieczeństwa. Konwój został ostatecznie zatrzymany przez misję MINUSCA 40 km na południe od Sibutu. Po intensywnej wymianie ognia misja MINUSCA ujęła jedenastu walczących, ale Hissène i kilku innych uciekło. Aresztowani oznajmili misji MINUSCA, że Hissène był przywódcą konwoju, którego celem było dotarcie do miejscowości Bria i udział w zgromadzeniu ugrupowań wywodzących się z dawnej koalicji Séléka, które zorganizował Nourredine Adam.

W sierpniu i wrześniu 2016 r. panel ekspertów dwukrotnie udał się do Sibutu w celu przeprowadzenia kontroli przedmiotów znalezionych w konwoju Hissène'a, Gaye'a i Hamita Tidjaniego, które misja MINUSCA skonfiskowała 13 sierpnia. Panel przeprowadził również kontrolę amunicji przechwyconej w domu Hissène'a 16 sierpnia. W sześciu pojazdach oraz przy zatrzymanych osobach znaleziono śmiercionośny i nieśmiercionośny sprzęt wojskowy. 16 sierpnia 2016 r. żandarmeria centralna dokonała przeszukania w domu Hissène'a w Bangi. Znaleziono ponad 700 sztuk broni.

4 września 2016 r. grupa złożona z członków dawnej koalicji Séléka, która przybyła z Kaga-Bandoro na sześciu motocyklach po Hissène'a i jego popleczników, otworzyła ogień do członków misji MINUSCA niedaleko miejscowości Dékoa. W trakcie tego incydentu zginął jeden bojownik dawnej koalicji Séléka, raniono też dwóch członków sił pokojowych i jednego cywila.

13. **Martin KOUMTAMADJI (*alias*: a) Abdoulaye Miskine b) Abdoullaye Miskine c) Martin Nadingar Koumtamadji d) Martin Nkoumtamadji e) Martin Koumta Madji f) Omar Mahamat)**

Funkcja: Przewodniczący i głównodowodzący Demokratycznego Frontu Ludu Środkowoafrykańskiego (FDPC).

Data urodzenia: a) 5 października 1965 r., b) 3 marca 1965 r.

Miejsce urodzenia: a) Ndïnaba, Czad, b) Kobo, Republika Środkowoafrykańska, c) Kabo, Republika Środkowoafrykańska

Obywatelstwo: a) Czad, b) Republika Środkowoafrykańska, c) Kongo

Numer paszportu: a) paszport dyplomatyczny Republiki Środkowoafrykańskiej numer 06FBO2262, wydany 22 lutego 2007 r. (był ważny do do 21 lutego 2012 r.), b) kongijski paszport służbowy numer SA0020249, wydany 22 stycznia 2019 r., (data ważności 21 stycznia 2022 r.)

Adres: a) Am Dafock, prefektura Vakaga, Republika Środkowoafrykańska b) Ndżamena, Czad (od aresztowania w listopadzie 2019 r.)

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 kwietnia 2020 r.

▼M24

Inne informacje: Martin Koumtamadji założył FDPC w 2005 r. W grudniu 2012 r. przyłączył się do koalicji Séléka, a następnie opuścił ją w kwietniu 2013 r. po przejęciu władzy przez rebeliantów w Bangi. Po aresztowaniu w Kamerunie został następnie przeniesiony do Brazzaville w Republice Konga. Zawsze stał na czele swoich oddziałów na miejscu w Republice Środkowoafrykańskiej, nawet gdy znajdował się w Brazzaville przed powrotem do Republiki Środkowoafrykańskiej (w okresie od listopada 2014 r. do 2019 r.). 6 lutego 2019 r. FDPC podpisał porozumienie polityczne na rzecz pokoju i pojednania w Republice Środkowoafrykańskiej, jednak Martin Koumtamadji pozostaje zagrożeniem dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie sporządzonego przez Komitet Sankcji:

Przewodniczący i głównodowodzący Demokratycznego Frontu Ludu Środkowoafrykańskiego (FDPC, grupa zbrojna prowadząca działalność z użyciem przemocy) Martin Koumatamadji brał udział w działaniach zagrażających pokojowi, stabilności i bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, a w szczególności zagrażających realizacji porozumienia politycznego na rzecz pokoju i pojednania w Republice Środkowoafrykańskiej, podpisanego 6 lutego 2019 r. w Bangi.

Odmówił rozbrojenia bojowników FDPC, wbrew swoim zobowiązaniom jako sygnatariusza porozumienia politycznego na rzecz pokoju i pojednania w Republice Środkowoafrykańskiej, a w lipcu 2019 r. zagroził obaleniem prezydenta Touadéry.

W czerwcu 2019 r. rozpoczął współpracę z obłożonym sankcjami Nourredine'em Adamem (CFi.002) i zaangażował się – z bliskim współpracownikiem Nourredine'a Adama – w nielegalny handel bronią, by zwiększyć zdolności wojskowe FDPC.

Złożył również Ludowemu Ruchowi na rzecz Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC) ofertę dotyczącą przeprowadzenia operacji wojskowej ze swoją grupą zbrojną podczas walk w prefekturze Vakaga w 2019 r.

Wciąż utrudniał odbudowę władzy państwowej w obszarach działalności FPDC poprzez utrzymywanie nielegalnych blokad dróg służących wymuszeniom wobec hodowców bydła, podmiotów gospodarczych (w tym firm prowadzących wydobycie złota, działających w prefekturze Nana-Mambéré) i podróżnych.

Pod jego przywództwem FDPC naruszał lub łamał prawa człowieka w prefekturze Nana-Mambéré; m.in. w kwietniu 2019 r. przeprowadził ataki skierowane przeciwko ludności cywilnej, w marcu 2019 r. dopuścił się uprowadzeń cywilów (w pobliżu Zoukombo), a w maju 2019 r. aktów przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć (w Bagary). W czasie konfliktu w 2017 r. FDPC dopuścił się również czternastu aktów przemocy seksualnej.

W latach 2016–2019 FDPC rekrutował dzieci na żołnierzy i wykorzystywał je w konfliktach zbrojnych; zmusił też jedenaście dziewcząt do zawarcia małżeństw z członkami FDPC.

W marcu 2019 r. brał udział w blokadzie dostaw pomocy humanitarnej, gdy FDPC, pod przywództwem Abdoulaye'a Miskine'a, przeprowadził serię ataków na główną drogę prowadzącą do Bangi z Kamerunu.

W kwietniu 2019 r. niedaleko Zoukombo (prefektura Nana-Mambéré) oraz na osi Bouar-Beleko doszło do potyczek członków FDPC z siłami MINUSCA.

▼M27

14. **Bi Sidi SOULEMAN (alias: a) Sidiki b) „General” Sidiki c) Sidiki Abbas d) Souleymane Bi Sidi e) Bi Sidi Soulemane)**

Stanowisko: Przewodniczący i samozwańczy „generał” grupy Retour, Réclamation et Réhabilitation (3R)

Data urodzenia: 20 lipca 1962 r.

Miejsce urodzenia: Bocaranga, Republika Środkowoafrykańska

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska

Numer paszportu: Laissez-passer nr N°235/MISPAT/DIRCAB/DGPC/DGAEI/SI/SP, wydane w dniu 15 marca 2019 r. (wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych Republiki Środkowoafrykańskiej)

Adres: Koui, Ouham-Pendé prefecture, Central African Republic

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 5 sierpnia 2020 r.

Inne informacje:

Bi Sidi Souleman przewodzi mającej siedzibę w Republice Środkowoafrykańskiej grupie bojówkarzy Retour, Réclamation, Réhabilitation (3R), która zabijała, torturowała, gwałciła i wysiedlała cywilów, a także uczestniczyła w nielegalnym handlu bronią, nielegalnych działaniach podatkowych oraz działaniach wojennych z innymi grupami bojówkarzy od czasu jej powstania w 2015 r. Bi Sidi Souleman również osobiście uczestniczył w torturach. 6 lutego 2019 r. grupa 3R podpisała porozumienie polityczne na rzecz pokoju i pojednania w Republice Środkowoafrykańskiej, jednak uczestniczyła w działaniach naruszających to porozumienie i pozostaje zagrożeniem dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej. Na przykład 21 maja 2019 r. grupa 3R zabiła 34 nieuzbrojonych cywilów w trzech wsiach, dokonując egzekucji doraźnych na dorosłych mężczyznach. Bi Bidi Souleman otwarcie potwierdził podmiotowi ONZ, że rozkazał członkom grupy 3R udać się do tych wsi w dniu ataków, ale nie przyznał się do wydania 3R rozkazów zabójstwa. W grudniu 2020 r., po dołączeniu do koalicji grup zbrojnych utworzonej w celu zakłócenia procesu wyborczego, Bi Sidi Souleman podobno zginął podczas walk.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Bi Sidi Souleman został umieszczony w wykazie 5 sierpnia 2020 r. na podstawie pkt 20 i 21 lit. b) rezolucji 2399 (2018), rozszerzonej na mocy pkt 5 rezolucji 2507 (2020), jako osoba przeprowadzająca lub wspierająca działania zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym działania narażające na szwank lub utrudniające proces stabilizacji i pojednania lub działania prowadzące do eskalacji przemocy; oraz uczestnicząca w planowaniu, nadzorowaniu lub popełnianiu w Republice Środkowoafrykańskiej czynów naruszających międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, zależnie od przypadku, lub stanowiących nadużycie lub naruszenie praw człowieka, w tym również czynów związanych z atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym lub religijnym, atakami na obiekty cywilne, w tym ośrodki administracyjne, sądy, szkoły i szpitale, oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem.

Informacje dodatkowe

Przewodniczący i i samozwańczy „generał” ugrupowania zbrojnego Retour, Réclamation et Réhabilitation (3R) Bi Sidi Souleman brał udział w działaniach zagrażających pokojowi, stabilności i bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, a w szczególności zagrażających realizacji porozumienia politycznego na rzecz pokoju i pojednania w Republice Środkowoafrykańskiej, podpisanego 6 lutego 2019 r. w Bangi.

▼M27

On sam i pozostający pod jego rozkazami bojówkarze popełnili czyny stanowiące poważne naruszenie międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego. 21 maja 2019 r. grupa 3R zabiła 34 nieuzbrojonych cywilów w trzech wsiach (Koundjili, Lemouna i Bohong), dokonując egzekucji doraźnych na dorosłych mężczyznach.

Pod jego przywództwem członkowie grupy 3R dokonali aktów przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć. We wrześniu 2017 r., podczas ataku na Bocaranga, członkowie grupy 3R zgwałcili kilka kobiet i dziewcząt. W okresie od marca do kwietnia 2020 r. członkowie grupy 3R brali udział w siedmiu przypadkach przemocy seksualnej w trzech wsiach w prefekturze Ouham-Pendé.

Pod jego przywództwem grupa 3R nadal utrudniała przywrócenie władzy państwowej na obszarach jej działań, poprzez utrzymywanie nielegalnych systemów podatkowych, w szczególności obejmujących pasterstwo transhumancyjne oraz podróżnych, jak również przez zaangażowanie w nielegalną eksploatację złota w prefekturach Mambéré-Kadéï i Nana-Mambéré.

W 2019 r., pod jego przywództwem, grupa 3R dopuściła się pierwszych naruszeń porozumienia pokojowego. Bi Sidi Souleman początkowo odmówił rozpoczęcia rozbrojenia i demobilizacji bojówkarzy 3R, którzy rzekomo uczestniczyli w pierwszej, specjalnej mieszanej jednostce bezpieczeństwa na zachodzie Republiki Środkowoafrykańskiej; grupa 3R nadal rozszerzała również kontrolę nad terytoriami, zmuszając MINUSCA do rozpoczęcia we wrześniu 2019 r. operacji w prefekturach Ouham-Pendé, Nana-Mambéré i Mambéré-Kadéï, angażowała się też w nielegalny handel bronią, aby zwiększyć swoje zdolności wojskowe i rekrutować bojowników z zagranicy.

W 2020 r., pod jego przywództwem, grupa 3R nadal naruszała porozumienie pokojowe i rozszerzała kontrolę na terytoriach zachodnich. W maju 2020 r. członkowie grupy 3R okupowali posterunek żandarmerii w Besson w prefekturze Nana-Mambéré, a byli członkowie grupy 3R opuścili specjalną mieszaną jednostkę bezpieczeństwa (USMS) w mieście Bouar. 5 czerwca 2020 r. Bi Sidi Souleman ogłosił, że zawiesza do odwołania uczestnictwo grupy 3R w mechanizmach monitorowania porozumienia. 9 czerwca 2020 r. członkowie grupy 3R zaatakowali obóz szkoleniowy jednostki USMS w Bouarze, jak również wspólny punkt kontroli MINUSCA i sił krajowych w miejscowości Pougol. 21 czerwca 2020 r. członkowie grupy 3R zaatakowali wspólny patrol MINUSCA i sił krajowych niedaleko Besson, w wyniku czego zginęło trzech żołnierzy Republiki Środkowoafrykańskiej.

▼M30

15. **Ali DARASSA (alias: a) Ali Darassa Mahamat b) Ali Mahamat Darassa c) Ali Daras d) Ali Darrassa e) Général Ali Darassa)**

Funkcja: Założyciel i przywódca *Unité pour la Paix en Centrafrique* (UPC)

Data urodzenia: 22 września 1978 r.

Miejsce urodzenia: Kabo, prefektura Ouham, Republika Środkowoafrykańska

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska

Krajowy numer identyfikacyjny: 10978000004482

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 21 grudnia 2021 r.

Inne informacje:

Ali Darassa założył mającą siedzibę w Republice Środkowoafrykańskiej grupę bojówkarzy *Unité pour la Paix en Centrafrique* (UPC) i nadal jej przewodzi; grupa ta od czasu jej powstania w 2014 r. zabijała, torturowała, gwałciła i wysiedlała cywilów, dopuściła się wielu naruszeń praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, a także uczestniczyła w nielegalnym handlu bronią, nielegalnych działaniach podatkowych oraz działaniach wojennych przeciwko siłom obronnym i siłom bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej, a także innym bojówkom. W grudniu 2020 r. odegrał wiodącą rolę w utworzeniu *Coalition des patriotes pour le changement* (CPC), która wystąpiła

▼M30

zbrojnie przeciwko wyborom i próbowała wkroczyć do stolicy Bangi, z naruszeniem zobowiązań poczynionych przez UPC w ramach porozumienia *Accord politique pour la paix et la reconciliation* (APPR) podpisanego 6 lutego 2019 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Ali Darassa został umieszczony w wykazie 21 grudnia 2021 r. na podstawie pkt 20 i 21 lit. b) rezolucji 2399 (2018), rozszerzonej na mocy rezolucji 2588 (2021), jako osoba przeprowadzająca lub wspierająca działania zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym działania narażające na szwank lub utrudniające proces stabilizacji i pojednania lub działania prowadzące do eskalacji przemocy; oraz uczestnicząca w planowaniu, nadzorowaniu lub popełnianiu w Republice Środkowoafrykańskiej czynów naruszających międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne, zależnie od przypadku, lub stanowiących nadużycie lub naruszenie praw człowieka, w tym również czynów związanych z atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym lub religijnym, atakami na obiekty cywilne, w tym ośrodki administracyjne, sądy, szkoły i szpitale, oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem.

Informacje dodatkowe

Ali Darassa założył mającą siedzibę w Republice Środkowoafrykańskiej grupę bojówkarzy *Unité pour la Paix en Centrafrique* (UPC) i nadal jej przewodzi; grupa ta od czasu jej powstania w 2014 r. zabijała, torturowała, gwałciła i wysiedlała cywilów, dopuściła się wielu naruszeń praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, a także uczestniczyła w nielegalnym handlu bronią, nielegalnych działaniach podatkowych oraz działaniach wojennych przeciwko siłom obronnym i siłom bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej, a także innym bojówkom. W grudniu 2020 r. odegrał wiodącą rolę w utworzeniu *Coalition des patriotes pour le changement* (CPC), która wystąpiła zbrojnie przeciwko wyborom i próbowała wkroczyć do stolicy, z naruszeniem zobowiązań poczynionych przez UPC w ramach porozumienia *Accord politique pour la paix et la reconciliation* (APPR) podpisanego 6 lutego 2019 r.

Bojówkarze pod dowództwem Alego Darassy popełnili czyny stanowiące poważne naruszenia praw człowieka i naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego. 10 listopada 2014 r. bojówkarze UPC zaatakowali wioski Bolo w prefekturze Ouaka, przy czym zabito 10 cywilów, w tym trzy starsze kobiety, które spalono żywcem w ich domach. 12 grudnia 2017 r. oddziały UPC i FPRC ostrzelały szpital, w wyniku czego zginęło 17 cywilów, w tym 4 dzieci. 15 listopada 2018 r. oddziały UPC zaatakowały obóz dla osób wewnętrznie przesiedlonych w Alindao, zabijając od 70 do 100 cywilów.

Pod przewodnictwem Alego Darassy UPC nadal sprzeciwiała się przywróceniu władzy państwowej. W 2016 r. bojownicy UPC wielokrotnie stanowili zagrożenie dla procesu wyborczego. 29 marca 2016 r. bojownicy UPC ostrzelali lokal wyborczy i zranili kilka osób wewnętrznie przesiedlonych.

Od grudnia 2020 r., jako jeden z przywódców CPC, Ali Darassa, uczestniczył w naruszeniach APPR, próbach zapobiegania wyborom parlamentarnym i prezydenckim oraz, w szerszym ujęciu, destabilizacji Republiki Środkowoafrykańskiej. Ze względu na groźby ze strony bojowników UPC pod dowództwem Alego Darassy, 27 grudnia 2020 r. nie udało się przeprowadzić głosowania na obszarach znajdujących się pod kontrolą UPC, na przykład na kilku obszarach w prefekturach Ouaka i Haut-Mbomou. W styczniu 2021 r. UPC usiłowała wkroczyć do Bangi siłą.

▼M3

B. Podmioty

▼M28

_____

▼M13

2. **BOŻA ARMIA OPORU (*alias*: a) LRA b) Boży Ruch Oporu (LRM) c) Boży Ruch/Boża Armia Oporu (LRM/A);**

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska, b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 7 marca 2016 r.

Informacje dodatkowe: Ugrupowanie wyrosło w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku. Dopuszczało się uprowadzania, zabijania i okaleczania tysięcy cywilów w Afryce Środkowej, w tym setek w Republice Środkowoafrykańskiej. Przywódca: Joseph Kony. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5932344

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Boża Armia Oporu została umieszczona w wykazie w dniu 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. b), c) i d) rezolucji 2262 (2016) jako „podmiot odpowiedzialny za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej", „podmiot uczestniczący w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu czynów naruszających międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne, zależnie od tego, które przepisy mają zastosowanie, lub stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem", „podmiot rekrutujący dzieci lub angażujący je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego" oraz „podmiot udzielający wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju".

Informacje dodatkowe:

LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska przywódca LRA, Joseph Kony, nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Od grudnia 2013 r. LRA dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za plądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione są na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi – obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który to obszar nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu – dopuszczają się napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i plądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

▼**M13**

Oddziałom LRA często towarzyszą więźniowie, którzy są zmuszani do pracy jako tragarze, kucharze i niewolnicy seksualni. LRA dopuszcza się aktów przemocy uwarunkowanej płcią, w tym gwałtów na kobietach i dziewczętach.

W grudniu 2013 r. LRA uprowadziła kilkadziesiąt osób w prefekturze Haute-Kotto. Według doniesień LRA od początku 2014 r. uczestniczyła w uprowadzeniach setek cywilów w Republice Środkowoafrykańskiej.

W 2014 r. bojownicy LRA kilkakrotnie atakowali miasto Obo w prefekturze Haut-Mbomou we wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej.

Od maja do lipca 2014 LRA w dalszym ciągu dopuszczała się ataków na Obo i inne miejsca w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym najwyraźniej skoordynowanych ataków i uprowadzeń w prefekturze Mbomou na początku czerwca.

LRA przynajmniej od 2014 r. zamieszana w nielegalne polowania na słonie i handel produktami z nich dla zysku. LRA według doniesień zajmuje się też przemytem kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części DRK do Darfuru, wymieniając ją na broń i zapasy. LRA według doniesień przewozi pochodzące z kłusownictwa ciosy słoni przez terytorium Republiki Środkowoafrykańskiej do Darfuru w Sudanie w celu ich sprzedaży. Ponadto na początku 2014 r. Kony według doniesień nakazał bojownikom LRA rabowanie diamentów i złota górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej w celu przewozu zrabowanych surowców do Sudanu. Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

Na początku lutego 2015 r. bojownicy LRA uzbrojeni w broń ciężką dopuścili się porwania cywilów w miejscowości Kpangbayanga w prefekturze Haut-Mbomou i rabunku żywności.

20 kwietnia 2015 r. na skutek ataku LRA i uprowadzeń dzieci z Ndambissoua w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskie większość mieszkańców tej wsi zbiegła. Natomiast na początku lipca 2015 r. LRA przypuściła atak na kilka wsi w południowej części prefektury Haute-Kotto; podczas ataku doszło do grabieży, aktów przemocy wobec ludności cywilnej, palenia domów i porwań.

Od stycznia 2016 r. ataki przypisywane Bożej Armii Oporu nasiliły się w prefekturach Mbomou, Haut-Mbomou i Haute-Kotto, w szczególności w niektórych obszarach górniczych w Haute-Kotto. Z atakami wiązały się grabieże, przemoc wobec ludności cywilnej, niszczenie mienia i uprowadzenia. Doprowadziły one do wysiedleń ludności, w tym około 700 osób, które szukały schronienia w mieście Bria.